

[Gøst Petersen.]

tror, at vi som modstandere næsten ikke kan gøre EF-sagen mere skade end ved at sørge for, at denne betænkning kommer ud i masseoplæg.

Videre hedder det:

„I denne forbindelse lægger flertallet vægt på, at der jævnsides med en udvikling, som måtte tilsige en styrkelse af EFs institutioner, ...“

— hvad var nu det? Hvad mener vi om denne styrkelse af EFs institutioner? Går vi ind for den, eller er vi imod den? Det får man ikke noget at vide om, men det havde været nok så interessant —

„... træffes forholdsregler til en styrkelse af de parlamentariske kræfter.“

Hvad er hensigten? Hvor vil man hen? Hvor vil flertallet hen, hvis vi kommer ind i EF? Vil man styrke disse institutioner og derfor også de parlamentariske kræfter, eller vil man ikke gøre det?

Man kan gå videre. Man får ikke noget at vide om, hvorvidt institutionerne skal styrkes eller ej; det forbliver en hemmelighed, hvad man vil dér. Men man får at vide, at Det europæiske Parlaments beføjelser sandelig skal styrkes. Her står så denne storslåede sætning:

„Det principielle udgangspunkt må være en styrkelse af Det europæiske Parlaments beføjelser.“

Det er godt at have principperne i orden. Der står nemlig videre:

„Imidlertid er det ret vanskeligt at pege på konkrete punkter og områder, som i denne henseende bør gives prioritet.“

I denne følgende sætning ligger, at man ikke ved noget som helst om, hvad man vil.

Men der er denne Vedelrapport, som har spillet en rolle i debatten, og den har man da så også syntes man burde nævne. Den er jo populær i visse kredse. Om den siger man:

„Visse af de i Vedelrapporten indeholdte forslag kræver traktatændring og kan allerede af den grund lades ude af betragtning i den nuværende fase ...“

Så er der et andet forslag, forslaget om udvidede beføjelser med hensyn til suspensivt veto over for Rådets afgørelser. Om det siger man, at det næppe heller er realistisk.

Videre:

„Udvalget har haft en drøftelse af spørgsmålet om direkte valg til Det euro-

pæiske Parlament, men flertallet finder, at sådanne valg næppe i sig selv vil kunne medføre nogen øget indflydelse for Parlamentet eller for de parlamentarikere, som måtte være valgt på denne måde.“

Må jeg lige indskyde en parentes: det er meget interessant, at det konservative folkeparti har været med til at skrive denne udvalgsbetænkning. I deres EF-program går de nemlig ind for direkte valg til Parlamentet. Jeg ved så ikke, om de er kommet på bedre tanker, eller om det er dem selv, der for at komme frem til en forbigående enighed har givet efter. Men det kan vi måske få opklaret.

Foreløbig er der ikke foreslået noget, som kunne gøres ved dette Parlament. Men så kommer det:

„I Vedelrapporten foreslås bl. a., at alle nationale parlamenter opretter udvalg vedrørende europæiske spørgsmål, og at medlemmer af Det europæiske Parlament også bliver medlem af disse udvalg.“

Nu føler flertallet sig på sikker grund, for, som det skriver:

„Folketingets markedsudvalg opfylder allerede denne funktion ...“

Så er sagen klar; så behøver man ikke at foretage så store ændringer, vi har jo folketingets markedsudvalg:

Derpå er der en bemærkning om, at Parlamentets stilling utvivlsomt ville kunne styrkes, såfremt Parlamentets medlemmer sikredes bedre forbindelser til de nationale parlamenter. Det er da nok rigtigt, uden at det dog er den helt store ting.

Det, som står tilbage af det, udtrykker man på denne måde:

„Det er udvalgets opfattelse, at en aktiv dansk indsats efter disse retningslinjer ville bidrage til at give Europaparlamentet en realpolitisk styrke, som hidtil har været savnet.“

Disse retningslinjer er altså en bedre forbindelse hjem til de nationale parlamenter, og folketingets markedsudvalg skal fortsætte med at bestå. Det er det storslåede politiske perspektiv, hvormed tilhængerflertallet vil føre Danmark ind i De europæiske Fællesskaber.

Det må være tilladt at drage den konklusion, at hvis vi kommer ind i disse Fællesskaber, vil Danmark være uden en egentlig politik. Vi vil drive af sted som et skib uden